ROMÂNIA — ELVEȚIA 2-0 (0-0)

Totul e bine cînd se termină cu bine...

(Urmare din pag. 1)

plan tactic repriza lor, a antrenorului Ballabio, care a știut ce trebuie făcut într-o partidă cu miză disputată în deplasare: joc economicos, tragere fină de timp, angajament total în apărare, contraatacuri în 2-3 oameni, bine inițiate mai ales pe centru, prin Künzli, și pe aripa dreaptă, prin excelentul Vuilleumier. La succesul tacticii elvețiene în această parte a întîlnirii a contribuit și fundașul Ramseier (nr. 2), jucător cu tehnică și viteză de înaintaș, care și-a adus colegii de echipă în fața buturilor noastre, el fiind adesea un adevărat vîrf de atac.

Dar... a venit repriza a II-a. Echipa noastră a imprimat jocului un ritm irezistibil, care a măcinat forțele fizice și morale ale oaspeților. De data aceasta, fiecare minut, fiecare clipă era explozivă, datorită acțiunilor în viteză ale întregii noastre formații. Și dacă unul dintre „motoare" (Gherghell) s-a oprit tocmai în aceste momente decisive, în schimb celelalte au funcționat mai bine ca oricînd. Ne gîndim la inepuizabilul Radu Nunweiller, care a acoperit tot terenul, și la Sătmăreanu, care nu numai că și-a descurajat adversarul direct, dar a venit în ajutorul înaintării, fiind chiar la un pas de a înscrie. Și nu unul, ci două goluri!

A fost, de departe, repriza fotbaliștilor români. A fost o repriză electrizantă prin cursivitatea fazelor, prin acțiunile inițiate de Dumitrache și Domide, prin tempoul de joc, prin forța de șoc a formației noastre, care a zguduit și în cele din urmă a făcut să cadă zidurile „cetății" elvețiene. În aceste momente de presiune, de adevărat asediu, am regretat lipsa lui Pîrcălab, care, cu siguranță, ar fi fost în largul lui în fața acestei apărări ce se prăbușea văzînd cu ochii. Și poate că celor două goluri înscrise cu capul de Dumitrache și Domide li s-ar fi adăugat și altele, realizate în același fel, din centrările lui Pîrcălab, de către aceste două tinere speranțe ale fotbalului nostru.

Publicul a aplaudat cu căldură victoria echipei României, pe deplin meritată. Am aplaudat-o, cu egală satisfacție, și noi, apreciind eforturile pe care le-au făcut toți băieții noștri și gîndindu-ne în special la Radu Nunweiller, Sătmăreanu, Boc, Dinu, Gornea, Dumitrache și Domide, cărora li se cuvine, fără îndoială, o notă în plus. Cronicarul trebuie să fie însă mai circumspect decît spectatorii și... antrenorii. Nu putem să ne lăsăm influențați de repriza a II-a — repriza victoriei — uitînd primele 45 de minute de incertitudine. Jocul din prima parte a meciului trebuie să constituie un prilej de reflecție pentru tehnicienii români, în așa fel încît în viitor mecanismul echipei noastre să aibă mai puține pene, mai puține rateuri. Criticile par oarecum inoportune în aceste momente de mulțumire, dar, după părerea noastră antrenorii au avut ezitări mai mari poate decît jucătorii, abia tîrziu ei operînd schimbările care se impuneau (Kallo și Dembrovschi, în locul lui Lucescu, nerefăcut, și Martinovici).

Așadar, o repriză slabă și alta foarte bună. Dacă am aduna notele amîndurora, am ajunge la un 6-7, echivalent cu calificativul SATISFĂCĂTOR.

La lovitura de colț executată de Martinovici, DUMITRACHE se înalță deasupra tuturor jucătorilor din careu și, cu capul, reia imparabil: 1-0 pentru România! Foto: V. BAGEAG

PĂREREA UNUI ZIARIST ELVEȚIAN

Românii, mai buni decît la 4-2

Repriza a doua a constituit pentru mine o mare surpriză. Pe teren a apărut parcă o altă formație a României. Calitățile sale le-aș putea schița în cîteva puncte:

1. Combativitate; 2. Pregătire fizică; 3. Orientare tactică cu mult mai bună decît a reprezentativei Elveției. Așadar, aceste calități au adus victoria echipei României.

Personal, eu nu am văzut că Dumitrache ar fi faultat înainte de a fi reluat balonul în plasă. Asemenea faze, cînd un jucător se ridică dintr-un buchet de adversari și înscrie cu capul pot fi acuzate ca fault, pentru că aglomerarea jucătorilor este mare și, în mod inevitabil, execuția este stînjenită. În orice caz, execuția tehnică a lui Dumitrache, ca și cea a lui Domide (autorul golului doi) au fost o mostră de felul cum trebuie reluat balonul cu capul.

Echipa României mi s-a părut mai bună decît cea de acum doi ani, cînd pe stadionul Republicii a dispus cu 4—2 de Elveția, ca să nu mai vorbesc de aceea din memorabilul meci de la Zürich.

Cei mai buni jucători români au fost Nunweiller VI pentru jocul la mijlocul terenului, Sătmăreanu pentru mobilitatea sa, Domide și Dumitrache, două autentice talente. Din echipa noastră, doar Tacchella și Michaud au dat satisfacție.

Arbitrul mi s-a părut destul de slab. Nu numai pentru că nu a acordat două penaltiuri, ci și pentru lipsa sa de mobilitate.

Ca să fiu foarte sincer, trebuie să spun că după terminarea primei reprize nici nu-mi puteam închipui că echipa Elveției va pleca din București fără a realiza un rezultat egal. Dar lucrurile nu s-au petrecut așa în continuare. După meci, am zis că putem fi bucuroși că am scăpat doar cu un 0—2, pentru că după situațiile de pe teren și un scor de 4—0 în favoarea gazdelor ar fi fost pe deplin meritat.

Jocul a avut două aspecte diametral opuse. În prima parte a partidei am fost martorii unui spectacol submediocru, confuz, cu multe execuții tehnice greșite. Românii au fost aceia care au dominat mai mult, dar lipsa lor de eficacitate a fost uneori exasperantă. Echipa Elveției a atacat mai puțin, dar aș putea spune mai periculos. O altă observație critică pe care mi-am notat-o: s-a tras la poartă de la distanțe mari (25—30 m) și nici unul dintre aceste șuturi nu a mers la țintă.

Hans ESTERMANN
redactor
la Radiodifuziunea elvețiană
din Berna

GABI NIȚUICĂ A AVUT DREPTATE...

Unul din cei mai supărați bucureșteni în după-amiaza de ieri m-a introdus, cu o oră înaintea începerii partidei, în „atmosfera sufletească" a jocului. Se numește Gh. Mang, este șofer pe troleibuzul 86 și ieri, la capul de linie de lîngă stadionul „23 August", avea fața nespus de încruntată.

N-aș fi început acest articol cu rîndurile de față dacă nu l-aș fi auzit pe acest mare pasionat de fotbal (vorbele lui îl recomandă cu prisosință) mărturisindu-i unui coleg *„nemaipomenitul său ghinion": Ce n-am făcut ca să-mi schimb tura? N-a fost chip. Să scap tocmai eu victoria noastră de azi... Știu că azi batem, trebuie să batem, și eu stau în troleibuz..."*

...Stadionul „23 August", ora 13,50. La capătul coridorului de sîrmă care leagă tunelul intrării de teren, gingașul culoar viu al celor 20 de copii Loto-Pronosport oferă un tablou mișcător. Sînt deja roșii de emoție, iar pe unii dintre ei îi aud de pe acum încurajînd în surdină. *„Haide, ai noștri!" „Hai, România!", „Hai, băieții!"* Surprind și un mic pariu între prîslea formației, Gabi Nițuică (sigur sub un metru înălțime) și colegul său „de linie": *„Pe ce facem că Dumitrache și Domide dau gol azi?" „Pe un Pepsi". „S-a făcut".*

...Repriza I. Tribunele cer: *„Golul, golul!"* Jucătorii noștri se „ambalează" prea tare și uită, uneori, busola... De pe banca antrenorilor, Ciogli-baci (n.a. antrenorul Vogl) cere, la rîndul său, calm lui Dinu, Lucescu et comp., care se aruncă înainte ca asupra unei redute.

...Repriza a II-a. Cele două irezistibile „heading"-uri ale cuplului D-D au tăiat firul victoriei. În spatele porții lui Grob, *Andrei Rădulescu*, apreciatul nostru înaintaș de acum 20 de ani, mimează, vădit încîntat, șuturile cu capul ale celor două vîrfuri *„căci au fost — să fim bine înțeleși — șuturi, nu simple devieri". Fabian I*, renumita extremă de la Carmen, elogiază și el *„lovitura cinematografică"* a arădeanului Domide.

...Fluierul final. De pe banca rezervelor echipei helvete, se înalță statura impresionantă a antrenorului Ballabio. Se îndreaptă spre tabăra română și felicită, pe rînd, toți oficialii noștri. *„Ați meritat victoria! Îmi scot pălăria!"* Jucătorii ambelor formații părăsesc terenul. Printre cei care-i înconjoară cu căldură pe fotbaliștii români, un prichindel în trening albastru se tot învîrte pe lîngă Dumitrache și Domide și sare în sus ca să-i îmbrățișeze. **E el, *Gabi Nițuică* (10 ani, elev în clasa a IV-a a Școlii 49) cel care a intuit atît de fericit soarta jocului...**

[illegible] [illegible]

In patru rînduri

Unor cronicari de fotbal (cu referire la repriza a doua a meciului de ieri)

Mă gîndesc c-ar fi mai bine
Azi să renunțați la scris
Căci v-am auzit — în fine —
Exclamînd: „nimic de zis"!

Dragoș [illegible]

FILMUL MECIULUI, MINUT CU MINUT

Stadion „23 August"; timp însorit (dar puțin răcoros); teren bun; spectatori (aproximativ) — 30 000. **Au marcat:** DUMITRACHE (min. 58) și DOMIDE (min. 74).
ROMÂNIA: GORNEA — SĂTMĂREANU, BOC, DINU, MOCANU, GHERGHELI, NUNWEILLER VI, MARTINOVICI (min. 79 DEMBROVSCHI), DOMIDE, DUMITRACHE, LUCESCU (min. 46 KALLO).
ELVEȚIA: GROB — RAMSEIER, MICHAUD, TACCHELLA, STIERLI, CETERLI (min. 71 BRENNA), DÜRR, KUHN, VUILLEUMIER, KÜNZLI, QUENTIN.
Au arbitrat **NEJAT SENER**, ajutat la linie de **MUZAFER SARVAN** și **DOGAN BABACAN** (toți din Turcia).

MIN. 1: Elvețienii încep de la „centru", dar jucătorii noștri intră repede în posesia mingii: Radu Nunweiller deposedează în jumătatea noastră de teren, desface jocul pe aripa dreaptă, de unde se execută o centrare înaltă în fața porții lui Grob; Dumitrache, care a sărit la balon, nu-l atinge și-l lasă să treacă la Lucescu, venit la fază ca un bolid. Aripa stîngă a naționalei lovește mingea defectuos, de la 5—6 m, și... grupul masiv de turiști elvețieni răsuflă ușurat.

MIN. 2: Echipa noastră se menține în atac, dar mingea expediată de Dinu, de la aproximativ 25 m, trece peste bară.

MIN. 3: Künzli schimbă rapid cu Quentin, pe aripa stîngă, însă centrarea acestuia în careu este interceptată acrobatic de Dinu.

MIN. 6: Emoții în apropierea careului mare: Boc și Dinu se încurcă reciproc, pierzînd balonul în favoarea lui Künzli, dar nici acesta nu găsește continuarea cea mai fericită. Pe contraatac, Nunweiller VI trimite o pasă lungă, pe sus, dar cele două „vîrfuri" — Domide și Dumitrache — sînt păzite în permanență de... trei adversari.

MIN. 9: Schimb pe aripa dreaptă, între Gherghell și Martinovici, ultimul centrînd înalt, la întîmplare. Începem să regretăm absența lui... Pîrcălab.

MIN. 12: O fază bine lucrată la poarta lui Grob: mingea curge ca trasă pe sfoară, ajunge pe aripa stîngă la Dumitrache, care, după ce îl fentează pe Ramseier, trimite precis lui Lucescu; urmează un volé ca din tun, dar mingea va ocoli, cu puțin, poarta.

MIN. 14: Ofensiva tricolorilor noștri continuă. Sătmăreanu, „urcat" în atac, centrează undeva la „bătaie". Lucescu abia recuperează din apropierea liniei de fund, trimițînd, cu capul, înapoi în teren lui Dinu; aflat la numai 4—5 metri de poarta lui Grob, acesta încearcă o preluare, pe spațiu restrîns, timp suficient să se complice și să rateze o bună ocazie. Contraatacul elvețienilor le aduce acestora o lovitură de colț: Vuilleumier trimite lui Künzli, al cărui volé greșește ținta cu foarte puțin.

MIN. 16: Scurtă perioadă de presiune elvețiană. La un corner, executat de pe partea stîngă, Dürr reia puternic pe spațiul porții, dar Sătmăreanu, aflat pe traiectoria mingii, va respinge cu capul.

MIN. 18: Fotbaliștii români reînnoadă firul superiorității teritoriale, dar, acționînd pripit și confuz, înlesnesc sarcina adversarului, care se apără tenace și organizat.

La cîteva momente după terminarea partidei, se procedează la tradiționala schimbare de tricouri... „Elvețianul" Dumitrache acordă deja primul interviu radioreporterului Ion Mureșanu.

MIN. 24: Sătmăreanu simulează o pasă spre Martinovici, apoi se strecoară pe aripa dreaptă, execută un șut-centrare, dar mingea va lovi bara transversală.

MIN. 25: Lucescu centrează pe partea opusă, spre colțul careului mic, unde îl vede bine plasat pe Martinovici. Craioveanul, nehotărît, reia cu capul, timid, și va trimite balonul alături de poartă. Încă o ocazie bună ratată de formația noastră. În acest moment, regretăm și mai mult absența lui Pîrcălab.

MIN. 28: Künzli șutează din interiorul careului, dar mingea deviată dintr-un apărător român va ieși în corner.

MIN. 30: O nouă perioadă, de aproximativ 5 minute, în care formația gazdă se străduie în zadar să găsească soluțiile cele mai fericite. Dumitrache încearcă să „spargă" de unul singur, întrucît coechipierii lui din atac acționează incoerent.

MIN. 35: Vuilleumier „găsește" iar un culoar liber (perpendicular pe poartă; unde erați Boc și Dinu?), dar mingea șutată cu stîngul, pe jos, va trece pe lîngă poartă.

MIN. 38: La un duel, la mijlocul terenului, Künzli intră dur și-l trimite la pămînt pentru o jumătate de minut pe Nunweiller VI.

MIN. 39: La un „cap" al lui Dumitrache, Michaud interceptează, dar întîrzie să rezolve situația. Apoi, încolțit, va împinge „discret" balonul cu mîna spre poarta lui Grob. Deși aproape de fază, arbitrul acordă lovitură de... colț, întrucît mingea ieșise în aut de poartă.

MIN. 42: O pasă lungă, în adîncime, îl găsește din nou liber pe Vuilleumier, care, pătruns mai adînc în careu, e oprit de Boc prin mijloace neregulamentare. Firește, în compensație, arbitrul lasă jocul să curgă.

MIN. 44: Jucătorii noștri ratează ultima ocazie în această repriză: servit de Martinovici, demarcat pe aripa stîngă, Lucescu, aflat în poziție favorabilă, la 6 m de poartă, încearcă să stopeze cu pieptul în loc să reia din volé.

După pauză, în formația noastră Kallo îi ia locul lui Lucescu pe aripa stîngă.

MIN. 46: De data aceasta este rîndul jucătorilor români să „pună" mingea în joc. În același minut, tricolorii inițiază un atac periculos. Nunweiller VI șutează puternic, fundașul Ramseier „contrează" și acordă corner.

Urmează cîteva minute (2—3) de joc în care toate atacurile se... sting în preajma careurilor de 16 m.

MIN. 50: Mocanu îl lansează pe Martinovici (venit pe partea stîngă). Acesta intră în careu, centrează dar același fundaș (Ramseier) trimite din nou în corner.

MIN. 51: Din apropierea careului, Domide șutează puternic, balonul îl lovește pe Tacchella în spate și pericolul e îndepărtat.

MIN. 54: Sătmăreanu se lansează în atac (cum a făcut de atîtea ori în acest meci) și centrează. Dumitrache încearcă o preluare în apropierea liniei de fund și trimite în aut de poartă. Poziția lui era dificilă.

MIN. 55: Dürr pasează lui Quentin. Centrarea acestuia trece cu mult peste poarta lui Gornea. E primul atac mai periculos al oaspeților în această repriză.

MIN. 57: E deschis, în adîncime, Martinovici. Din centrarea lui se obține un corner. Kallo execută. Nunweiller sare și reia puternic cu capul peste bară.

MIN. 58: SĂTMĂREANU TRIMITE O PASĂ LUNGĂ PE DREAPTA. ÎN LUPTĂ CU MARTINOVICI, FUNDAȘUL STIERLI TRIMITE DIN NOU ÎN CORNER, DIN APROPIEREA FANIONULUI. LOVITURA DE COLȚ ESTE EXECUTATĂ DE MARTINOVICI. EL TRIMITE MINGEA, CU DESTULĂ FORȚĂ ȘI ÎNALT. ÎN FAȚA PORȚII E AGLOMERAȚIE. DUMITRACHE SE RIDICĂ ȘI, CU O FRUMOASĂ LOVITURĂ DE CAP, TRIMITE BALONUL ÎN COLȚUL DIN STÎNGA AL PORȚII. APROAPE LA PĂIANJEN. GOL! 1—0 PENTRU ROMÂNIA. În sfîrșit, unul din cornere e fructificat.

Golul îi aduce pe băieții noștri în atac. Oaspeții par dezorientați. Inițiativa aparține echipei române, dar faze mai clare la poarta lui Grob nu se înregistrează. Se luptă dîrz. Elvețienii depășesc însă de cîteva ori limitele fotbalului atletic (în min. 62 Künzli îi faultează consecutiv pe Mocanu și Nunweiller VI).

MIN. 68: Un atac pe dreapta este oprit de fundașul Stierli prin fault. Gherghell execută lovitura liberă cu boltă. Sătmăreanu, venit în careu, reia excelent cu capul. Cu un reflex uimitor, portarul Grob reține balonul, pe care mulți îl și văzuseră în plasă.

MIN. 70: Jocul se mută în partea noastră de teren. Mocanu se complică și este obligat apoi să recurgă la fault pentru a stopa un atac periculos. Lovitura liberă este executată de fundașul Ramseier. Ceterli — lăsat liber — reia fulgerător cu capul la 2—3 metri de poartă.

MIN. 71: Schimbare în formația oaspeților. Iese Ceterli și intră Brenna.

MIN. 73: La capătul unui atac pe partea stîngă, oaspeții obțin o lovitură liberă. Șutul-centrare a lui Quentin este reținut de Gornea.

MIN. 74: UN NOU CORNER „ACORDAT" DE OASPEȚI, PE PARTEA DREAPTĂ. EXECUTĂ KALLO, ÎNALT, LA 10 m DE POARTĂ. UN JUCĂTOR SE ÎNALȚĂ ARUNCAT PARCĂ DE UN RESORT. ESTE DOMIDE. O LOVITURĂ EXCEPȚIONALĂ CU CAPUL ȘI BALONUL SE DUCE FULGERĂTOR ÎN COLȚUL LUNG AL PORȚII. GROB E... SPECTATOR. GOL. EXECUȚIE DE KINOGRAMĂ. GOLUL E URMAREA UNEI LOVITURI DE COLȚ. DECI TOT O FAZĂ FIXĂ CA ȘI LA PRIMUL PUNCT MARCAT DE DUMITRACHE. DAR O FAZĂ EXCEPȚIONAL DE FRUMOASĂ. ROMÂNIA—ELVEȚIA 2—0.

Tribunele fierb. Echipa noastră — care joacă acum mult mai bine — se lansează irezistibil în atac. Oaspeții nu mai au ce pierde. Încep să „desfacă lacătul", ies la atac, dar vor fi surprinși de multe ori descoperiți.

MIN. 75: Dürr șutează puternic de la 25 m. Gornea, pe fază, reține. E singurul șut mai zdravăn trimis pe spațiul porții de către elvețieni.

MIN. 79: O nouă schimbare (destul de tîrziu operată de antrenori) în echipa noastră: Dembrovschi îl înlocuiește pe Martinovici.

MIN. 80: Kallo și Dembrovschi realizează un frumos „un-doi", dar primul e faultat la 18 m. Domide șutează în adversar.

MIN. 84: Se remarcă Dembrovschi. El face un slalom printre trei adversari, însă la 14—15 m de poartă se dezechilibrează și șutează slab.

MIN. 85: Contraatacă Quentin, care din nou centrează în spatele porții.

MIN. 87: Se irosește o bună situație: Dinu șutează, mingea respinsă ajunge la Domide. Poarta-i goală, dar acesta trage în adversar.

MIN. 88: Gherghell, lansat pe extrema dreaptă, centrează. Dumitrache se înalță și reia puternic cu capul. Balonul lovește bara transversală și apoi poposește în brațele portarului.

MIN. 90: Oaspeții încearcă golul de onoare. Brenna execută o lovitură liberă. Künzli „șterge" balonul cu capul. Mingea trece prin fața porții lui Gornea și iese afară.

CLASAMENTUL ÎN GRUPA I

1. Portugalia	1	1	0	0	3:0	2
2. Elveția	2	1	0	1	1:2	2
3. România	2	1	0	1	2:3	2
4. Grecia	1	0	0	1	0:1	0

G. NICOARĂ
Constantin ALEXE

Duel aerian în careul oaspeților. Radu Nunweiller a fost mai iute și a reluat cu capul Foto: [illegible] AUREL

După minutul 90...

Arbitrul fluieră sfîrșitul partidei. Așadar, 2—0... Aflat în apropierea noastră exact în momentul terminării partidei, antrenorul federal V. MARDARESCU devine, firesc, primul nostru interlocutor: „Mă bucur că tactica noastră — centrări spre cele două vîrfuri avansate — ne-a adus mult așteptata, dar meritata, victorie. După o repriză mai ștearsă, jucătorii români și-au depășit adversarii și doar jocul excelent al lui Tacchella și... bara s-au opus majorării scorului".

În drum spre vestiar, îl „atacăm" pe autorul ultimului gol, arădanul DOMIDE, îmbrăcat într-un tricou... elvețian cu nr. 6.

— Ce părere ai de evoluția ta?

— Ce să vă spun? De la 13 minute în meciul cu Anglia la un... gol în cel cu Elveția este un drum destul de lung! Sînt fericit — asta e tot.

Am ajuns la cabine. Jucătorii noștri intră pentru dezechipare, așa încît reportajul pare amenințat, din lipsă de subiecte. Ba nu! În raza de acțiune apare I. ȘICLOVAN, secretarul general al federației, care ne declară: „Finalul de sezon ne aduce o satisfacție așteptată și, după eforturile depuse, previzibilă. Cred că victoria de astăzi — datorată în primul rînd hotărîrii cu care jucătorii noștri și-au apărat șansa — este, într-un fel, o victorie a tuturor antrenorilor din divizie... Ceea ce mă bucură cel mai mult este faptul că în a doua repriză calitatea jocului prestat de români a fost, nu exagerez, de clasă internațională. Ceea ce nu înseamnă, evident, că nu mai avem încă mult de „lucrat"...".

Pe culoar, PÎRCALAB, marele absent al acestui meci.

— Ce zici, Ioane?

— Știam că vom învinge și trebuia s-o facem pentru a demonstra că acel 1—7 de la Zürich n-a fost decît un accident. Păcat că băieții n-au marcat mai multe goluri".

Intervine RADU NUNWEILLER: „Ehe, dacă ar fi căzut golul mai devreme..."

În fine, apare și cel pe care îl căutam: DUMITRACHE, semnatarul primului gol al partidei. E îmbujorat la față. De efort, de emoție? Ne explică cum a înscris golul: „Am văzut mingea cum vine, am privit colțul porții și, din săritură, am trimis balonul exact pe traiectoria privirii... Ca să zic așa, văzusem golul înainte de a-l marca... Păcat de „bara" aceea! Elvețienii au o echipă redutabilă, dar cred că și noi ne-am încălzit prea greu".

În vestiarul echipei oaspe domnește calmul și liniștea. Elvețienii nu par afectați de înfrîngere, cu toate că își puneau mari speranțe în obținerea unui rezultat egal. Primul microinterviu l-am realizat cu Erwin Ballabio, antrenorul echipei. „Scorul mă nemulțumește și vă spun de ce: Dumitrache a marcat primul gol în urma unui fault. Dacă nu venea acest gol, se pare că scorul ar fi rămas alb. Arbitrul a greșit, prin neacordarea a două penaltiuri: unul la poarta noastră, celălalt la poarta echipei române. Formația învingătoare a jucat foarte bine în partea a doua a meciului, cînd a acoperit o mare zonă de teren, cînd a atacat mai legat și, grație unei condiții fizice superioare, a reușit să se impună. Tactica preconizată de mine (apărare om la om, contraatacuri prin surprindere), nu a fost respectată decît pe alocuri, circa 20 de minute, din totalul celor 90. Pe cine văd cîștigătoare a acestei grupe? Greu de spus, pentru că, la ora actuală, toate formațiile au șanse egale. Este o grupă echilibrată și n-ar fi de loc o surpriză dacă portughezii nu se vor califica pentru turneul final. I-am văzut la Lisabona și nu mi-au lăsat o impresie deosebită".

Toți ziariștii elvețieni prezenți în vestiarul echipei lor erau consternați de jocul lui Künzli. Explicația ne-a dat-o masivul fotbalist elvețian, golgeter în campionatul țării sale: „Nu m-am putut acomoda cu colegii din atac, deseori am rămas singur și nici nu am fost servit. Boc și Dinu (cu schimbul) m-au marcat foarte sever, așa încît în tot meciul n-am tras decît un singur șut puternic".

Eddy Tacchella, căpitanul echipei, este supărat pe Dumitrache. L-au enervat — după spusele sale — unele faulturi discrete comise de jucătorul nostru, ca și unele simulări la care s-a dedat în cîteva faze din careu și în afara lui. „Păcat de asemenea comportări, pentru că, vă spun sincer, ele pun în umbră unele calități indiscutabile pe care le are acest puști bătăios".

Ultimul intervievat al „turului" nostru este arbitrul întîlnirii, NEJAT SENER: „Victorie meritată. Indiscutabilă. După o repriză egală, românii, grație unei condiții fizice superioare, au deschis „lacătul" elvețian. Cîteva cuvinte și despre problemele stricte de arbitraj: la golul întîi, deși oaspeții au acuzat un fault, am văzut clar: nu s-a petrecut nimic neregulamentar în teren. În rest, adică un henț în careul elvețienilor și un fault în cel al românilor — poziția mea poate să fi fost de vină... Dar tușierii n-au semnalat nimic! Așa că...".

I. OCHSENFELD
Ovidiu IOANIȚOAIA